

eruditatum, quæ & morbos omnes inducant & homines conficiant: omne namque animi pathema, quod cum dolore, & gaudio, spe, aut anxietate humanas exagitat mentes, & ad cor vsque pertingit, & ibi mutationem à naturali constitutione intemperie & pulsu & reliquis facit; illud in principio totum alimentum inquinando, & vires infirmando, minime mirum videri debet, quod varia genera morborum incurabili-um in membris & corpore subinde procreat, quando quidem totum corpus, in illo casu vitiatò alimento & inopia calidi natui laborat.

Præter hæc cum alimento viuant omnia animalia interius cō. octo, necesse est concoctionem perfectam esse, & distributionem, & proinde locum & conceptaculum adesse, ubi perficiatur alimentum & vnde deriuetur in singula membra; hic locus autem cor est; cum solum ex omnibus partibus (non solum in vena & arteria coronali priuato vsui) sed in cavitatibus suis tanquam in cisternis, & promptuario (auriculis scilicet & ventriculis) publico vsui, sanguinem continet: reliquæ omnes partes sui ipsius tantum causa & priuato vsui, in vasibus duntaxat habent) & cum cor solum ita situm & constitutum, vt inde pulsu suo, in omnes partes (idque secundum iustitiam & proportionem cavitatum arteriarum, vnicuique particulæ inferuentium) æqualiter dispensat, distribuit, & indigentibus (quasi è thesauro & fonte) hoc modo largitur.

Amplius ad hanc distributionem & motum sanguinis, impetu & violentia opus est, & impulsore, quale cor est: Tunc quia sanguis sponte sua (quasi versus principium, vel pars ad totum, vel gutta aquæ sparsæ super tabulam ad massam) facile concentratur & coit: (vt à leuibus causis solet celestime frigore, timore, horrore & huiusmodi causis aliis.) Tum vltra quia è venis capillaribus in paruas ramificationes & inde in maiores exprimitur motu mēbrorum & musculorum compressione, procliuus est magis & p. onus sanguis, vt è circumferentia moueatur in centrum, quam è contrario (quamquam valvulæ impedimento nullæ forent) vnde vt principium relinquat, & loca stricta & frigidiora iniret, & contra spontaneum moueretur. tum violentia opus habet sanguis tum impulsore, quale cor solum est, & eo quo dictum est modo.

CAP V T XVI.

Sanguinis circuitus ex consequentibus probatur.

SVnt insuper problemata, ex hac veritate supposita, tanquam consequentia, quæ ad fidem faciendam, veluti à posteriore non sunt inutilia,

tillia, & quæ cum aliis mul-
antur esse: hinc & ratione.

Quemadmodum quæ
serpentum morsu, aut car-
modo illæsa particula con-
ri (vt lues venerea illa si-
Scapularum, vel capitis d-
solet) & vulnere factò à m-
reliqua horrenda Sympto-
primum, in particulam i-
sanguine ad cor fertur; &
hinc patet: In tertiana febr-
cor & pulmones immora-
quia principium aggrauat-
incrassatur, non transit (h-
accessionis mortui sunt, ex-
quentes parui, & quando-
tenuatione facta materia-
uersum corpus, pulsus ma-
febrilis: dum calor, scilicet
totum corpus per arterias
eomodo à natura exuperat.

Cur etiam exterius a-
suas, ac si introsumpta esse-
trem solunt, Can. haride-
gatum expectorat, & cor-
nas per orificia ab exteriori
guine deferre (non alio m-
Chelum exugunt & adieci-
onabile est, forsā dicere.

In mesenterio etenim
superiorem & inferiorem
vna cum Chylo in venas a-
ramificationes in portum
uam sic contingit, vt sang-
& consistenti, qua in relic-
contrarios motus in omni-